

Predica de la Krefeld (Zürich)

Duminică, 25 aprilie 2021, ora 11⁰⁰

Fr. Frank

Cuvântul de introducere din Col. 2:1-15: (...).

Dragi frați și surori în Domnul vă salut călduros pe toți și vă doresc tuturor binecuvântarea bogată a lui Dumnezeu! Suntem foarte recunoscători că putem asculta Cuvântul lui Dumnezeu. Mai târziu ne vom referi la Cuvântul citit de fratele Keller.

Noi suntem într-o mare așteptare fiindcă pe baza făgăduințelor din Cuvântul lui Dumnezeu știm că Domnul Își va desăvârși lucrarea cu Adunarea Lui și că în această ultimă perioadă a timpului de har suntem foarte, foarte aproape de sfârșit. Nu doar noi, ca credincioși biblici, ci și alții observă că lucrurile nu pot continua în felul acesta. Ne pare rău că nu putem avea adunări ca înainte, dar suntem recunoscători că pe întregul pământ, în toate țările, se poate împlini Cuvântul scris: „*Acolo unde sunt doi sau trei adunați în Numele Meu, sunt și Eu în mijlocul lor*”. Ne gândim la faptul că prin transmisiuni Cuvântul Domnului ajunge în casele noastre, în fiecare casă, în fiecare locuință, la fiecare familie, practic toți pot auzi, vedea și avea parte. Nimeni nu trebuie să se mai urce într-un avion, într-o mașină pentru a călători fiindcă toți pot asculta și vedea chiar din acel loc în care locuiesc. Suntem recunoscători și pentru faptul că predicile vechi pot fi reascultate. De repetate ori am spus că eu ascult predicile fratelui Branham din anii '60.

Voi știți ce a hotărât Domnul. Și anume că iubitul nostru frate William Branham trebuia să aducă ultimul mesaj înaintea revenirii lui Hristos, că el trebuia să depoziteze Cuvântul ascuns și că va veni timpul în care această hrană duhovnicească va fi împărțită. Iar eu mă gândesc mereu la prima făgăduință pe care a dat-o Dumnezeu lui Avraam: „*toate familiile pământului vor fi binecuvântate în tine*”(Gen. 12:3). Apoi mă gândesc la porunca misionară a Domnului nostru: „*Duceți-vă și faceți ucenici din toate neamurile*”(Mat. 28:19). Mă gândesc și la ceea ce a spus fratele Branham de repetate ori, și anume că ultimul mesaj va fi răspândit în toată lumea. Acest lucru s-a întâmplat în ultimii 55 de ani, prin har. Ultimul mesaj a fost propovăduit în toate popoarele, în toate limbile, și toți cei ce sunt din Dumnezeu ascultă, cred și pot trăi pregătirea lor, prin har.

Acum trebuie să dau o scurtă avertizare tuturor fraților slujitori din toate popoarele și din toate limbile. Dacă prin traduceri nu se reușește de fiecare dată să se redea totul foarte clar vă rog frumos să nu dați mai departe neînțelegeri, ci așteptați până când lucrurile devin clare. Vă rog frumos nu mai răspândiți nimic ce ar putea provoca dezacorduri. Ci haideți ca în toate să folosim aceeași vorbire a lui Dumnezeu, să avem o singură gândire, înțelegere și redare a Cuvântului descoperit.

Desigur există o mulțime de întrebări în care nu vom putea intra astăzi. Unii vor să știe dacă rudeniile lor, toți care aparțin de familie vor deveni credincioși, după

Cuvântul Scripturii: „*Crede în Domnul Isus, și vei fi mântuit tu și casa ta*”(Fapte 16:31). Mai sunt familii în care copiii merg pe căi proprii, iar părinții sunt îngrijorați. Au fost puse câteva întrebări urgente, chiar și despre căsătorie, căsnicie, ș.a.m.d.

Astăzi rămânem la Cuvântul scump citit de fratele Keller și ne vom adânci puțin în el. Dar am o rugămintă ca toți adevărații credincioși să citească sfânta Scriptură ca și cum Domnul le-ar vorbi personal. După aceea vom citi un Cuvânt cu privire la epistola lui Pavel care a spus: „*După ce va fi citită această epistolă la voi, faceți așa ca să fie citită și în Adunarea laodicienilor; și voi, la rândul vostru, să citiți epistola care vă va veni din Laodicea*”(Col. 4:16). De fapt, despre o epistolă, despre o scrisoare nu se predică, căci o scrisoare este adresată cuiva personal. Apostolul Pavel spune în sfânta Scriptură, și noi putem spune că Dumnezeu i-a permis să scrie despre orice temă biblică. Acum ne gândim la epistolele prețioase scrise corintenilor care sunt foarte puternice.

În 1Cor. 7 a scris despre căsnicie, în 1Cor. 11 a scris despre ceea ce trebuie să avem în fața ochilor noștri: Dumnezeu, Hristos, bărbat, femeie, copii. Apoi mai departe în 1Cor. 12 scrie despre slujbele și darurile din Adunare. Mergem mai departe în 1Cor. 13 unde scrie în mod deosebit despre dragoste: „*chiar dacă aș cunoaște toate tainele și toată știința; chiar dacă aș avea toată credința, și n-aș avea dragostea lui Dumnezeu, nu sunt nimic*”. Apoi, în cap. 14 scrie încă o dată despre slujbe, cine să acționeze ca proroc și cum trebuie să decurgă un serviciu divin.

N-a fost scris totul? N-avem noi Biblia acasă? Nu putem noi toți citi și respecta ce este scris? Apoi în cap. 15 a scris despre revenirea Domnului și ceea ce se va întâmpla atunci. Pavel a scris epistolă după epistolă, capitol după capitol. Iar noi trebuie doar să citim, să ne preocupăm cu cele citite și să avem un acord interior, rugându-L pe Dumnezeu să ne dăruiască har pentru ca tot ceea ce este scris să se manifeste/descopere în viața noastră personală, în căsnicie, în adunare, totul să fie descoperit prin har. Aceasta este ultima perioadă în care totul trebuie readus în starea corectă. Nu doar învățătura, ci și în adunare, în familie, în căsnicie, totul trebuie ordonat biblic, prin har. Suntem recunoscători Domnului că El a trimis pe robul și prorocul Său pentru a ne face atenți și a ne trezi. El ne-a propovăduit întregul plan de mântuire al lui Dumnezeu, iar noi putem primi tot.

Încă un Cuvânt pentru frații noștri din Africa care țin și sărbătoresc nunțile lor foarte diferit de noi. Vă rog frumos să ne lăsați pe noi în pace și noi vă lăsăm pe voi în pace. Fie ca totul să decurgă în pace, prin har, și nimeni să nu dorească să-l corecteze pe altul, ci toți să se supună modelului sfintei Scripturi și să fie binecuvântați.

Citim din Col. 2:9-15: „*Căci în El locuiește trupește toată plinătatea Dumnezeirii. Voi aveți totul deplin în El, care este Capul oricărei domnii și stăpâniri. În El ați fost tăiați împrejur, nu cu o tăiere împrejur făcută de mână, ci cu tăierea împrejur a lui Hristos, în dezbrăcarea de trupul poftelor firii noastre pământești, fiind îngropați împreună cu El, prin botez, și înviați în El și împreună cu El, prin credința în puterea lui Dumnezeu care L-a înviat din morți....*”.

Aici ne oprim o clipă. Mai întâi moartea omului vechi. Să mori împreună cu Hristos, așa cum a exprimat Pavel în Gal. 2:20: „*Am fost răstignit împreună cu Hristos, și trăiesc...dar nu mai trăiesc eu, ci Hristos trăiește în mine*”. Apoi, aici

Pavel a legat botezul cu omul care a murit pentru sine, care și-a dat eul propriu morții, zicând: „Acum nu mai trăiesc eu, ci Hristos trăiește în mine”. Cine a murit împreună cu Hristos acela poate fi îngropat împreună cu El. Acest lucru îl am foarte mult pe inima mea. Așa cum pământește numai morții sunt îngropați, pentru ca într-adevăr, în botez să-i îngropăm prin scufundare doar pe aceia care au murit față de ei înșiși, iar apoi să-i ridicăm din nou la o viață nouă... Pentru ca să nu fie doar un act de botez pe care să-l facem, ci un act biblic de botez. Am murit împreună cu Hristos, am fost îngropați împreună cu El prin botez, am fost înviați împreună cu El la o viață nouă, prin puterea lui Dumnezeu. Și așa cum am citit deja, că în El, în Răscumpărătorul nostru a locuit trupește toată plinătatea dumnezeirii, aici pe pământ. Iar noi ca răscumparați putem accepta și primi în interiorul nostru această plinătate a lui Dumnezeu și să trăim o viață plăcută Domnului nostru, prin har.

Citim vers. 13-15: *„Pe voi, care erați morți în greșelile voastre și în firea voastră pământească netăiată împrejur, Dumnezeu v-a adus la viață împreună cu El, după ce ne-a iertat toate greșelile. A șters zăpăsul cu poruncile lui, care stătea împotriva noastră și ne era potrivnic, și l-a nimicit, pironindu-l pe cruce. A dezbrăcat domniile și stăpânirile și le-a făcut de ocară înaintea lumii, după ce a ieșit biruitor asupra lor prin cruce”*.

Aici ne oprim o clipă. Ce Evanghelie, ce mesaj plin de bucurie al mântuirii! În acest întreg zapis, în acest înscris care ne învinuia era scrisă fiecare încălcare, toate păcatele pe care le-am făcut și pe care le vom mai face, dacă Dumnezeu nu dăruiește har. Și ce s-a întâmplat? Pe crucea Golgotei a pironit acest înscris care ne învinuia. Permiteți-mi să spun aceasta. Dumnezeu a dat intenționat Legea, cu poruncile ei, pentru a ne prinde în încălcările noastre, pentru a ne condamna din pricina vinovăției noastre. Apoi Domnul și Răscumpărătorul nostru, Cel ce a scris poruncile, a luat asupra Lui, în trupul Său de carne, toate păcatele pe care noi le vom săvârși în trupul nostru de carne, a plătit prețul, și-a vărsat Sângele noului legământ și ne-a dat iertarea, împăcarea, harul și viața veșnică. Mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu! Presupun că fratele Keller a avut, a purtat și a fost preocupat de aceste gânduri în interiorul lui.

Citim din Rom. 6:3-4: *„Nu știți că toți câți am fost botezați în Isus Hristos, am fost botezați în moartea Lui? Noi deci, prin botezul în moartea Lui, am fost îngropați împreună cu El, pentru ca, după cum Hristos a înviat din morți, prin slava Tatălui, tot așa și noi să trăim o viață nouă”*.

Lăudat și mărit să fie Domnul Dumnezeu nostru! Când a scris adunării romanilor Pavel a intrat încă o dată în tema botezului. Îngropați împreună cu Hristos și înviați, și tot astfel și noi să umblăm într-o viață nouă.

Scumpii mei frați și surori, să avem mereu în fața ochilor noștri ceea ce s-a întâmplat pentru noi, și că Dumnezeu a dăruit desăvârșirea în toate. Pe cât de sigur a murit Domnul nostru, pe atât de sigur am murit și noi împreună cu El. Pe cât de sigur El a luat asupra Lui păcatul și vina noastră, pe atât de sigur El le-a luat de la noi și noi suntem liberi. Pe cât de sigur El a mers jos în iad, pe atât de sigur noi nu mai trebuie să coborâm în iad. Pe cât de sigur El a mers la cer, tot atât de sigur și noi Îl vom întâmpina pe Domnul pe nori, în văzduh și vom fi luați în slavă. Toate acestea sunt realități divine. Chiar dacă pentru noi revenirea Domnului, învierea celor adormiți în

Hristos și transformarea noastră sunt lucruri care sunt înaintea noastră, dar la Dumnezeu totul este deja isprăvit, s-a făcut, s-a întâmplat. Iar când timpul se va împlini se va întâmpla, iar noi vom avea parte deplină de toate acestea. Noi putem zice: ce Evanghelie deplină, ce har ne-a dăruit Dumnezeu! Repet: Domnul Dumnezeu ne-a dăruit harul să recunoaștem timpul și ceasul în care am ajuns și trăim.

Citim mai departe din Efes. 4:22-24: „*cu privire la felul vostru de viață din trecut, să vă dezbrăcați de omul cel vechi care se strică după poftele înșelătoare...*”.

Iubiții mei frați și surori, acest Cuvânt nu este adresat doar tuturor tinerilor, ci este un Cuvânt pentru noi toți. Noi să găsim har la Dumnezeu, să putem spune sincer și deschis: „*facă-se voia Ta în viața mea! Te rog ia de la mine tot ceea ce nu poate rezista înaintea Feței Tale*”. Pentru ca în adâncul interiorului nostru să fim înnoiți prin har.

Vers. 23-24: „*și să vă înnoiți în duhul minții voastre* („în adâncul interiorului vieții voastre duhovnicești” – lb. germ.), și să vă îmbrăcați în omul cel nou, făcut după chipul lui Dumnezeu, de o neprihănire și sfințenie pe care o dă adevărul”.

Mai trebuie predicat despre acest lucru sau este suficient? Dacă ne uităm la acest lucru ca la o scrisoare care ne este adresată nouă personal atunci nu mai trebuie să predicăm despre acest lucru, atunci în această scrisoare a apostolului ne-a fost spus personal ceea ce așteaptă Domnul de la noi și ceea ce vrea El să facă cu plăcere în viețile noastre.

Citim din Evrei 5:7-9: „*El este Acela care, în zilele vieții Sale pământești, aducând rugăciuni și cereri cu strigăte mari și cu lacrimi către Cel ce putea să-L izbăvească de la moarte, și fiind ascultat, din pricina evlaviei Lui* („și a găsit ascultare din pricina temerii Lui de Dumnezeu” – lb. germ.)”.

Permiteți-mi să spun acest lucru pe deplin convins. Există doar un singur Dumnezeu, există doar un Singur Domn, iar Domnul Vechiului Testament este Domnul Noului Testament. Dumnezeul Vechiului Testament este Dumnezeul Noului Testament. Iubitul nostru Domn, după al cărui chip a fost creat Adam și noi, a venit pe acest pământ într-un trup de carne. În acest trup de carne, îndeosebi în drum spre cruce, în Ghetsimani, S-a luptat, a plâns, a adus cereri. Aici noi am citit că El a adus rugăciuni și cereri cu strigăte mari și a pășit înaintea Celui care ascultă rugăciuni. Aici avem modelul nostru. Iar atunci când Duhul lui Dumnezeu începe să lucreze în viața noastră atunci rugăciunile devin cereri, iar cererile devin o luptă.

Frații și surorile mele, eu mărturisesc aceasta înaintea Domnului, că eu umblu în sus și-n jos și strig: Doamne, în vine să strig; nu doar să mă rog, nu numai să mă lupt și să cer. Ci zic: Doamne, lasă să se întâmple în mine, pentru ca voia mea să fie voia Ta, să se întâmple ceea ce ai hotărât Tu pentru mine și pentru Adunare.

Permiteți-mi să spun lucrul acesta. Numai atunci când vine peste noi această disperare interioară și simțim că nu suntem încă acolo unde ar trebui să fim, încă nu suntem ceea ce vrea să facă Domnul din noi – și aceasta devine o așa disperare interioară – atunci nu doar intrăm în rugăciune, ci luptăm și cerem, zicând: „Doamne, până când? Când o vei face în mine și prin mine?”. Iar apoi, așa cum am citit, vine răspunsul. Așa cum Răscumpărătorul a luat locul nostru aici, într-un trup de carne, și a găsit ascultare din pricina temerii Lui de Dumnezeu, tot așa tu, iubit frate și iubită

iubită soră, vei găsi ascultare dacă, în disperarea ta interioară vei veni înaintea Dumnezeului tău în felul acesta, așa cum a venit Răscumpărătorul nostru. Atunci tu, eu, atunci noi toți vom fi ascultați și Îl vom putea lăuda și înălța pe Domnul și Răscumpărătorul nostru.

Citim Evrei 5:8-9: „*măcar că era Fiu, a învățat să asculte prin lucrurile pe care le-a suferit. Și după ce a fost făcut desăvârșit, S-a făcut, pentru toți cei ce-l ascultă, urzitorul unei mântuiri veșnice*”.

Și aici trebuie să ne oprim o clipă. El a fost ascultător. Ascultarea este cel mai important lucru. Pe cât de sigur este scris despre ascultarea Răscumpărătorului, pe atât de sigur este scris și despre ascultarea celor răscumparați. Așa cum El a trecut prin toate aceste suferințe tot așa și noi trecem prin diferite necazuri și suferințe; trebuie să trecem prin ele. Dumnezeu ne încearcă, și El vede credința noastră în legătură cu ascultarea. Iar noi, ca credincioși ascultători vom fi încoronați așa cum Domnul nostru a fost încoronat.

Col. 4:16: „*După ce va fi citită această epistolă la voi, faceți așa ca să fie citită și în Adunarea laodiceenilor; și voi, la rândul vostru, să citiți epistola care vă va veni din Laodiceea*”.

Mulțumiri fie aduse Domnului nostru! Încă o dată acest gând. Dacă această epistolă va fi citită la voi îngrijiți-vă ca această scrisoare să fie dată mai departe și să fie citită și în Laodiceea. Iubiții mei frați și surori, ce har că noi putem citi toate aceste epistole, fie că sunt scrise de Petru, Iacov, Ioan, Maleahi, Isaia, Ieremia sau Ezechiel, toți au scris. Și iată că apoi a venit cuprinsul.

Iubiții mei frați și surori, vă rog spuneți-mi cum a putut fi cuprins Vechiul Testament. El a fost scris de-a lungul a mii de ani de diferite persoane. Cine s-a îngrijit ca începând cu Gen. 1:1 până la Mal. 4:14 să fie scris tot ce s-a întâmplat, când și unde s-a întâmplat? Apoi totul a fost cuprins într-o carte. Mai întâi ca Tora, cele cinci cărți ale lui Moise, iar mai pe urmă ca întreg Vechi Testament.

Scumpi frați și surori, s-o spunem foarte clar. În timpul nostru noi am putut trăi acest lucru, și anume că ni s-au vestit tocmai versetele biblice care se potrivesc pentru timpul nostru și se împlinesc acum. La prima venire a lui Hristos, la împlinirea timpului s-a întâmplat ceva. Cine vrea s-o citească exact o poate citi exact, fie în Mat. 3, în Mar. 1 sau Lc. 1, totul a fost redat exact. Prorociile vechi testamentare au fost încadrate biblic. De exemplu: „Acesta este bărbatul la care se referă Cuvântul pe care Domnul l-a vorbit prin prorocul Isaia”. Dacă la citirea Noului Testament stai liniștit, faci o pauză și te uiți la versete vezi cum a fost stabilită legătura din Vechiul în Noul Testament și apoi legătura din Noul în Vechiul Testament. Este minunat! Timpul se împlinise și toate căpeteniile religioase, toți preoții, toți bătrânii își vedeau mai departe de mersul lor de până atunci. Dar dintr-o dată a venit un bărbat trimis de Dumnezeu. Iar noi toți știm foarte exact că venirea lui a fost făcută de cunoscut lui Zaharia. Îngerul Gavril a venit la el și i-a spus exact ce se va întâmpla, de ce va fi născut Ioan și ce slujbă va avea el. Toate acestea au fost scrise în sfânta Scriptură și ne-au fost lăsate.

Acum trăim foarte, foarte aproape de revenirea lui Isus Hristos. Cei mai mulți numesc acest eveniment cea de-a doua venire a Domnului. El a dat făgăduința scrisă

în Ioan 14: „după ce Mă voi duce și vă voi pregăti un loc, Mă voi întoarce și vă voi lua cu Mine, ca acolo unde sunt Eu, să fiți și voi”. În Vechiul și Noul Testament Domnul a dat făgăduințe.

Scumpii mei frați și surori, este atât de important să înțelegem limbajul biblic. Chiar dacă biblia vorbește despre ziua mântuirii, despre timpul harului, despre timpul plăcut. Așa cum Pavel scrie corintenilor: „*iată că acum este ziua mântuirii, timpul harului*”(2Cor. 6:2). Dar această zi se va încheia, iar apoi va veni ziua Domnului. Sfânta Scriptură o spune, fie în Ioel, fie că a fost scris de Pavel sau Petru: „*Ziua Domnului însă va veni ca un hoț, noaptea. În ziua aceea, cerurile vor trece cu trosnet, elementele cerești se vor topi de mare căldură, și pământul, cu tot ce este pe el, va arde*”. Dar înainte de a veni această zi îngrozitoare, ziua mâniei, ziua socotelilor, ziua judecăților lui Dumnezeu, Domnul a dat făgăduința: „*Iată, vă voi trimite pe prorocul Ilie, înainte de a veni ziua Domnului, ziua aceea mare și înfricoșătoare*”. Spuneți odată „Amin” și mulțumiți-I Domnului că El ne-a dăruit toate aceste lucruri și că le avem scrise în fața noastră. Nu este o teorie, ci este spus doar ceea ce este scris.

Ioan Botezătorul a știut cine era el, și a dat mărturie de ce l-a trimis Domnul. Din aceasta nu facem o taină. Oamenii să spună ce vor ei, din partea mea pot spune „acolo ei îl urmează pe William Branham”. Dar întrebarea mea este foarte simplă și eu o pun astăzi: pe cine urmezi tu? Pe cine urmează toți catolicii? Pe cine urmează toți protestanții? Pe cine urmează toți baptiștii? Pe cine urmează toți metodiștii? Pe cine urmează toți martorii lui Iehova? Pe cine urmează toți adventiștii? Pe Ellen White? Pe Russell? Pe acela sau pe altcineva?

Noi nu-l urmăm pe William Branham. Noi Îl urmăm pe Domnul Isus Hristos Cel care a confirmat făgăduința ieșită din gura Sa, din Mat. 17:10-11: „*Este adevărat că trebuie să vină întâi Ilie și să așeze din nou toate lucrurile*”. Aceasta ne deosebește de toți ceilalți. Noi nu urmăm un om. William Branham n-a fondat o religie nouă și nici o nouă direcție de credință. Ci el a adus mesajul divin, Cuvântul profetic, Cuvântul de învățătură, tot ce aparține de evanghelizare, toate acestea s-au întâmplat prin slujba lui. Prin slujba lui s-a împlinit tot ce a fost necesar pe bază de învățătură și pe bază profetică. Iar noi ne bucurăm din inimă că putem asculta și predicile lui din anii '60.

Mai spunem încă o dată. Nu diferite direcții de credință care se referă la fratele Branham sau la mesaj. Ci o Adunare vie a Dumnezeului celui viu, o gloată răscumpărată prin Sânge, o Adunare nou testamentară spălată în Sângele Mielului, sfințită în Cuvântul lui Dumnezeu. Iubiții mei frați și surori, eu pot spune acest lucru în acest loc. Dacă ați afla ce foame și dorință este în credincioși de a experimenta trăirile mântuitoare personale, de a trăi nașterea din nou, înnoirea... Omul vechi să fie dat deoparte și să fie îmbrăcat omul nou, așa cum am citit în Cuvântul introductiv din Coloseni și Romani. Câți tânjesc să fie botezați cu Duhul! Iubiții mei frați și surori, câți tânjesc să fie pecetluiți cu Duhul Sfânt!

Permiteți-mi să vă spun în Numele Domnului. Toți care acum, ca Mireasă curată a Cuvântului, sunt chemați afară și nu primesc nicio singură învățătură amăgitoare, nicio singură învățătură greșită și nicio sămânță greșită, ci se lasă spălați, curățați în Sângele Mielului și exact așa curățați de toate învățăturile greșite în baia de apă a Cuvântului, o vor trăi. Și cine face o baie acela știe exact cum te scufunzi. Așa

cum pământește suntem botezați prin faptul că suntem scufundați tot așa suntem scufundați în baia de apă a Cuvântului, suntem curățați, până la ultima iotă, până la ultimul verset și nu mai rămâne nimic greșit, nicio neînțelegere, nicio învățătură greșită, nimic. Toți cei ce aparțin de această gloată aleasă sunt copiii făgăduinței. Iar copiii făgăduinței cred Cuvântul făgăduinței, primesc Duhul făgăduinței care ne călăuzește în tot adevărul. Prin Duhul lui Dumnezeu ei sunt călăuziți din claritate în claritate, din adevăr în adevăr.

Această perioadă o numesc perioada sfântă din istoria mântuirii. Acum la sfârșitul timpului de har, acum când ne dezgustă orice învățătură greșită și orice serviciu idolatru cu prorocul, care se face ici și colo, să rămânem treji, clari și echilibrați, să umblăm împreună cu Domnul pentru a fi găsiți în cuvintele Sale.

Permiteți-mi să rezum despre ce este vorba în acest serviciu divin. Cuvântul prețios din introducere și toate celelalte cuvinte citite, iar apoi și versetele biblice la care ne-am referit. Cine este născut din Dumnezeu este un om nou. Dacă este cineva în Hristos este o creație nouă, cele vechi s-au dus, iată că toate s-au făcut noi. Ceea ce numim noi ca mesaj al timpului de sfârșit este întreg Cuvântul lui Dumnezeu descoperit prin care am fost aduși la învățăturile originale ale Scripturii. Dacă voi puteți crede din inimă că Domnul Dumnezeu S-a descoperit și coborât într-un nor supranatural, și în 11 iunie 1933 S-a arătat prorocului William Branham care nu avusese nicio idee pentru ce fusese hotărât de Dumnezeu înaintea întemeierii lumii; când era în fluviul Ohio și era pe cale să boteze a 17-a persoană dintr-o dată lumina supranaturală s-a coborât însoțită de un vâjâit, apoi a auzit cuvintele puternice: „Așa cum Ioan Botezătorul a fost trimis înaintea primei veniri a lui Hristos așa vei fi trimis tu cu un mesaj care va premerge cea de-a doua venire a lui Hristos” – aceasta este AȘA VORBEȘTE DOMNUL. Iar în ultimii 55 de ani eu am purtat acest mesaj divin pe întregul pământ, ca AȘA VORBEȘTE DOMNUL. Dumnezeu a dăruit har, a deschis uși și inimi până la marginile pământului. Iar acum îi pot binecuvânta în Numele Domnului pe toți din toate popoarele și limbile. Fiți binecuvântați cu binecuvântarea Dumnezeului atotputernic care a dăruit har ca să recunoașteți ceasul, timpul, mesajul și mesagerul, având parte de ceea ce a făcut Dumnezeu după plecarea Acasă a prorocului Său. În decembrie 1965 el a plecat Acasă, dar din anul 1966 Domnul S-a îngrijit mai departe ca Cuvântul sfânt descoperit să fie propovăduit tuturor popoarelor și limbilor. Și toți cei ce au primit trecere înaintea lui Dumnezeu vor adăuga credinței ascultarea și cu viața lor personală de credință vor confirma că Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu este crezut și primit de ei. Ceea ce ne-a dăruit Domnul prin lucrarea de răscumpărare isprăvită de pe crucea Golgotei și prin ultimul mesaj prin care toate lucrurile au fost aduse în starea originală corectă. Îi aducem mulțumire lui Dumnezeu că totul a fost reasezat. Îi aducem mulțumire, slavă și cinste Domnului Dumnezeului nostru, în Numele sfânt al lui Isus. Amin.

Să ne ridicăm pentru rugăciune. Doamne Dumnezeule atotputernic, Îți mulțumim, Îți mulțumesc din toată inima pentru harul și credincioșia Ta, Îți mulțumesc pentru scumpul și sfântul Tău Cuvânt, Îți mulțumesc pentru toți frații și surorile mele din toate limbile, din toate țările, din toate națiunile și din toate rasele. Iubite Domn, Îți mulțumesc pentru transmisii, pentru toți frații care sunt părtași acestei lucrări, toți care traduc și transmit. Iubite Domn, Îți mulțumesc și Te rog acum

binecuvântează din bogăția harului Tău și desăvârșește-Ți lucrarea de răscumpărare cu gloata Ta răscumpărată prin Sânge, botezată cu Duhul pentru ziua glorioasă a revenirii Tale. Îți mulțumim că revenirea Ta este foarte, foarte aproape. Maranta! Vino, Isuse! Vino curând, Doamne Isuse! Aleluia! Amin.